

KULTURNI DAN V LJUBLJANI

torek, 4. 4. 2023

3. razred (Bled, Ribno, Boh. Bela)

1. AVTOBUS: 3. A + 3. B (51 učencev + 4 spremljevalci)
2. AVTOBUS: 3. E + 3. F (21 učencev + 2 spremljevalca)

Odhodi avtobusov:

1. AVTOBUS: 7.30 – OŠ Bled
2. AVTOBUS: 7.15 – Boh. Bela / 7.30 – Ribno

KONCERT V CANKARJEVEM DOMU: 9.00 – 10.00

Po koncertu odidete v Narodni muzej, kjer boste imeli še učno uro in delavnico z naslovom Pirati na lovu za izgubljenim zakladom.

10.45-12.45 (dve skupini; ena ima delavnico, druga učno uro, nato zamenjate)

PRIHOD: okoli 14.15

STROŠKI NA POLOŽNICI:

♪ vstopnica za koncert v Cankarjevem domu	- 5€
♪ vstopnina v Narodni muzej	- 4,40€
♪ prevoz	

Šolsko malico vzamete s seboj. Lahko imate seveda tudi kakšen dodaten obrok in pijačo. Kosilo v šoli je odpovedano.

POMEMBNO!

- ob prihodu v dvorano izklopite mobilne telefone
- za obisk kulturne ustanove se primerno oblecite

ORKESTER

Glasbena pravljica Peter in volk

Na koncertu boste spoznali simfonični orkester in glasbila, ki ga sestavljajo, slišali, kako je mogoče z glasbo pripovedovati zgodbe in poslušali glasbeno pravljico Peter in volk.

Na koncertu bodo nastopili:

- ♪ Orkester Slovenske filharmonije
- ♪ dirigentka Mojca lavrenčič
- ♪ pripovedovalec Tadej Pišek

Skladbo danes poznajo milijoni otrok po vsem svetu. Besedilo je napisal skladatelj sam, pravljico so prvič izvedli leta 1936 na mladinskem koncertu Moskovske filharmonije. Dve leti kasneje je Bostonski orkester predstavil glasbeno pravljico ameriškim otrokom. Med vlogami, ki nastopajo v tej simfonični pripovedki, so tudi štiri iz sveta živali. Skladatelj jim je dal svojevrstno glasbeno podobo. **PTIČKO** je naslikal s pomočjo flavte, **MAČKI** je našel primerno melodijo v klarinetu, **RAČKO** upodablja zvok oboe, **VOLKA** pa označuje skupina treh rogov.

ZGODBA:

Zgodaj zjutraj je Peter odprl vrtna vratca ter stopil na véliki zeleni travnik. Na visokem drevesu je sedela Petrova znanka, drobna ptička. »Kako tiho je vse naokrog«, je veselo zaščebetala ptička. Tik za Petrom je iz grma ob ograji priracala račka. Bila je vesela, da je Peter pustil vrtna vratca odprta, pa je sklenila, da se bo skopala v globoki luži na travniku. Ko je ptička zagledala račko, je zletela na tla, sedla k rački v travo in se našopirila. »Kakšna le si ti ptica, ko ne zna letati«, je rekla rački. Ta pa ji je odgovorila: »Kakšna le si ti ptica, ko ne zna plavati« in čofnila v vodo. Tako sta se še dolgo pričkali. Račka je plavala po luži, ptička pa je skakljala po bregu sem ter tja.

Nenadoma je Peter debelo pogledal: Zagledal je mačko, ki se je plazila skozi travo. Ptička se prička z račko, je pomislila mačka, takoj jo bom ujela. In neslišno se je po svojih žametnih tačicah plazila proti nji.

»Pazi se!« je zakričal Peter. Pri priči je ptička prhnila na drevo. Račka, ki je plavala sredi luže, je jezno kvaknila na mačko. Mačka je hodila okrog drevesa in premišljala: Ali je vredno, da bi splezala tako visoko? Ptička mi bo tako in tako že odletela, preden priplezam do nje.

Iz hiše je prišel dedek. Hudoval se je na Petra, ki je odšel na travnik in pustil vrtna vratca odprta. »Ta kraj je nevaren«, je rekel. »Če pride iz gozda volk, kaj potem?« Peter se ni zmenil za dedkove besede, češ: fantič, kakršen sem jaz, se volka prav nič ne boje.

Toda dedek je prijel Petra za roko, ga odpeljal domov ter čvrsto zaprl vrtna vratca. In res... še preden je Peter stopil v hišo, je velikanski, sivi volk stopil iz gozda na plano. Mačka je hitro splezala na drevo.

Račka je kvaknila in vsa iz sebe planila iz luže. A naj je tekla še tako hitro, volk je tekal hitreje. Tekel je čedalje hitreje, jo dohitel, zgrabil in požrl.

Prizor je bil zdaj takle. Na eni veji je čepela mačka, na drugi ptička, dovolj daleč od mačke. Volk pa je hodil okrog drevesa in strmel v mačko in ptičko z lakomnimi očmi. Peter, ki je stal za zaprtimi vrtnimi vratci, je videl vse in se ni prav nič bal. Stekel je v hišo po debelo vrv in

splezal na visoko kamnito ograjo. Drevo, okrog katerega je tekal volk, je stezalo vejo prav do te ograje. Peter je zgrabil vejo ter splezal po nji na drevo. »Spusti se z veje«, je rekel Peter ptički, »in letaj volku okrog gobca, a previdno, da te ne popade«.

Ptička je letala tik pred volčjim smrčkom sem ter tja, volk je besen večkrat šavsnil po nji, a vselej zaman. Ah, kako je ptička jezila volka, in kako je volk hlatal po nji! A ptička je bila spretnejša, in volk ji ni mogel do živega.

Medtem je Peter konec vrvi zavezal v zanko ter jo previdno spustil k tlom, jo nataknil volku na rep ter jo zategnil. Ko je volk opazil, da so ga ujeli, je divje skakal sem ter tja, da bi se utrgal z vrvi. Toda Peter je drugi konec vrvi privezal na drevo, in čim bolj divje se je volk zaganjal sem ter tja, tem bolj se mu je zanka zadrgovala okrog repa.

Tedaj so se iz gozda pokazali lovci. Šli so po sledih volka in streljali iz pušk. Peter pa jim je zaklical z drevesa: »Kaj bi še streljali, ni vredno! S ptičko sva volka vendar že ujela! Pomagajte nama, da ga spravimo v živalski vrt.«

In zdaj si, prosim, predstavljajte slavnostni sprevod. Spredej je stopal Peter. Za njim so lovci gnali sivega volka. In na koncu sprevoda je stopicljajal dedek z mačko. Dedek je nejevoljno zmajeval z glavo in rekel: »Če Peter ne bi bil ujel volka - kaj potem?«

Nad njimi v zraku je letala ptička in veselo ščebetala: »Poglejte, kakšna kaveljna sva midva, Peter in jaz! Poglejte, koga sva ujela!«

Če pa si natanko prisluhnil, si lahko slišal račko, kako je regljala v volčjem trebuhu. Volku se je bilo namreč tako strašansko mudilo, da je v naglici račko živo požrl!

**Mnogo umetniških užitkov na kulturnem dnevu vam želi učiteljica glasbene umetnosti
Irena Kosmač.**